

Hôm nay, tôi muốn mời Bên cùng tôi bước vào một buổi trưa nóng nực, nơi chúng ta sẽ cùng nhau ngồi bên một bàn gỗ ngoài trời để kinh nghiệm một cái gì thật mát mẻ và một mùa xuân trong mùa hè. Phúc Âm Giảng ghi lại câu chuyện một thiêu phu người Sa-ma-ri gặp Chúa bên bàn gỗ ngoài trời.

Câu chuyện này cho thấy một cuộc gặp gỡ là một sự kiện có thể rất phù hợp với hoàn cảnh của chúng ta hiện tại. Trước hết chúng ta cần biết Sa-ma-ri là một sắc dân lai, bị người Do-thái thù ghét và khinh miệt và không bao giờ giao thiệp. Khi một người nào đó nói với họ, hãy dùng từ "Sa-ma-ri" để gọi người đó. Người Do-thái không giao thiệp, không tiếp xúc và khinh miệt người Sa-ma-ri như vậy, nhưng Chúa Giê-xu đã không coi một sự kiện đám dân này, Người đến với họ. Thông thường, nhưng người Do-thái khác tránh không đặt chân lên phần đất của người Sa-ma-ri dù phải đi xa hàng ngàn dặm, nhưng Chúa Giê-xu lại đi ngang qua phần đất đó.

Có thể có một sự ngộ nhận trong chúng ta nghĩ rằng mình là con người tốt lành, Chúa sẽ ngoảnh mặt đi, không chú ý gì đến mình đâu, nhưng không phải như vậy, chúng bao giờ có một sự kiện đó. Thiên Chúa luôn luôn thương yêu chúng ta và sẵn sàng đến với chúng ta nếu chúng ta chịu đón tiếp Ngài. Chúa đã đến với thiêu phu người Sa-ma-ri là một dân tộc bị khinh miệt, coi thường, Chúa chấp nhận sự đến với chúng ta dù chúng ta thuộc thành phần nào trong xã hội, dù quá khốn khổ của chúng ta như thế nào. Thiên Chúa luôn luôn thương yêu và Ngài đến với tất cả mọi người không phân biệt một ai! Đó là điểm đầu tiên chúng ta cần ghi nhớ trong cuộc đời đi tìm gặp Chúa Cứu Thế và thiêu phu người Sa-ma-ri: Chúa không phân biệt ai cả, Chúa thương yêu và đến với tất cả mọi người.

Điểm tiếp theo trong cuộc đời đi tìm và đời sống tìm kiếm Chúa Giê-xu và thiêu phu người Sa-ma-ri là chúng ta trao đời chúng ta cho Ngài. Chúa xin người thiêu phu nhận lấy sự sống khi nào cho bà ta nhận lấy và đặt câu hỏi, làm thế nào một người Do-thái như ông lại đi xin một người thiêu phu người Sa-ma-ri như tôi. Thật ra Chúa chấp nhận gọi tên bà ta chú ý đến bà ta đến chỗ thấy rõ nhu cầu tâm linh của mình. Bên thân mến, ngày nay Thiên Chúa cũng có thể làm một điều tương tự với chúng ta. Ngài cho phép chúng ta hoàn cảnh khác nhau đến với chúng ta để chúng ta nhận được chân lý cao siêu mà chúng ta cần.

Sau khi thiêu phu nhận lấy, Chúa nói thêm: "Nếu bạn biết được rằng phần Thiên Chúa dành cho bạn và biết tôi là ai, tất cả sẽ xin tôi cho bạn được sống." Thiêu phu nhận lấy một người khác, thiêu phu hỏi lại: "Thưa ông, ngài thì sâu mà ông không có gầu dây gì cả làm sao ông dám được nhận lấy sự sống đó?" Chúa Giê-xu một lần nữa đưa thiêu phu đến người nhận thấy, Chúa bảo: "Ai uống nước này sẽ còn khát mãi nhưng uống nước tôi cho sẽ không bao

giống khát nước. Nhưng tôi cho sự thành mất mặt của chúng trong tâm hồn, tuôn tràn mãi mãi sự sống vĩnh cửu." Tôi ngừng lại xin chúng bày tỏ Chúa trở thành người cho chúng. Tôi ngừng lại bày tỏ thành chúng họ sống. Đây là những mặt đất, những bước đi mà Thiên Chúa muốn đến chúng ta đi.

Thìu phụ người Sa-ma-ri đến giống đất mức nước, đất tha mãi mất nhu cầu thì xác nhận Chúa Giê-xu cho thấy có mất nhu cầu khác quan trọng hơn, cấp bách hơn, đó là nhu cầu tâm linh. Bên và tôi cũng vậy, chúng ta đang sống trong mất thì giống đất vậy chết và chết trở nên vật chết chết nghĩa, những con người chúng ta không phải là vật chết, không phải chết có vật chết. Nếu vật chết có thì giống quy tắc nước đến thì Hoa-kh hơn phải là nơi hạnh phúc nhất trên gian. Những thức ăn cho thấy người ta vẫn đau khổ và vẫn tiếp tục tìm kiếm. Lâu rồi tôi không nói câu này những hôm nay tôi muốn nhắc lại, đó là câu của Thánh Augustin. Ông nói: "Chúa đã tạo nên chúng con cho chính Chúa nên linh hồn chúng con sẽ không bao giờ an nghỉ cho đến khi nào chúng con tìm an nghỉ nơi chính Chúa."

Bên thân mình, sâu kín trong tâm hồn chúng ta có mất khát khao vô cùng vô tận mà chúng cần đã đi này không bao giờ làm tha mãi tâm hồn chúng ta được, dù đó là ly cà-phê đến hay chén rượu cay, dù đó là đất tha và vật chết hay đất để danh vọng tiếng tăm. Con người là mất sinh vật tâm linh cho nên chết có thể tha mãi khi ta đeo đuổi tìm kiếm những giá trị tâm linh.

Nghe Chúa Giê-xu nói về mất thì nước uống vào không bao giờ khát nước, thìu phụ người Sa-ma-ri vui hơn lên và tha với Chúa: "Tha ông, xin ông cho tôi uống nước này cho đã khát đỡ khỏi khát nước đến đây mức nước của!" Nghe thìu phụ nói như vậy rồi Chúa phải chờ và chờ cho chờ ta thấy việc phải làm, những Chúa đã làm cho chúng ta nhiên lòng thìu. Chúa bảo: "Chẳng đi với tôi anh đến đây!" Thìu phụ này chờ hơn nghĩ thêm, "Mình xin nước họ sống sống thì sao ông ta lại bảo tôi chờ đến đây làm gì?" Những đây là một câu hỏi thật quan trọng, đây là câu hỏi khi nào cho cuộc đời của thìu phụ này đến hạnh phúc. Chúa Giê-xu tha u rõ con người thìu của Bà. Chúa biết bà là họ người người như thế nào như là Chúa nói tiếp theo: "Chẳng nói chẳng cần phải vì chẳng đã có năm đến chúng còn người đang sống với chẳng cần phải phải chăng." "

Chúa Giê-xu biết rõ thìu phụ này cần nước họ sống sống, những người này sẽ không bao giờ nhận được nước họ sống sống cho đến khi nào người này nhận lấy của mình, ăn năn và quay lại sống mất cuộc đời ngay thìu. Câu nói, "Chẳng đi với tôi anh đến đây" của Chúa chẳng là cách giúp cho thìu phụ này thấy rõ con người thìu của mình, để rồi sẵn sàng và kinh nghiệm được nước sống của Chúa. Chúng ta sẽ dành thêm thìu để rồi tiếp tục nói về kết cuộc của câu chuyện này, những hôm nay ta hãy dừng lại và tạm hỏi, tôi có điểm nào tiếp tục với thìu phụ với thìu phụ này. Thật ra mọi chúng ta không cách này thì cách khác giống thìu phụ này trên nhiều phụ người đến. Chúng ta ai cũng khao khát mất cái gì đó cho cuộc đời, mất cái gì đó có thể đem

Tôi cho mình thảnh thơi mãi hoàn toàn. Chúng ta đã thử nhiều cách, tôi thích thú đến tu trì, tôi phóng túng đến khi lú, tôi cuộc vui suốt sáng trên chiếc thuyền đêm bên nhàn nhàn cạnh bãi cạnh bờ cho đến vì nghĩa vì tình. Nhưng sâu kín trong tâm hồn vẫn là một trống vắng, trống vắng như khi Chúa Giê-xu đã nói: "Ai uống nước này sẽ còn khát mãi!" Nước của trần gian, của đời, của con người sẽ không bao giờ đem lại thảnh thơi mãi cho tâm hồn. Chỉ nước hằng sống của Thiên Chúa mới đem lại cho chúng ta thảnh thơi mãi thật sự, nhưng bước đầu tiên để nhận nước sống đó là một tâm hồn ăn năn, hối cải, ý thức tình trống rỗng tôi là cái của mình và quay về với Thiên Chúa như người con phóng đảng hối lỗi trở về nhà cha, chờ nhận ơn và chờ bằng cách đó ta mới có thể kinh nghiệm nước hằng sống của Thiên Chúa.

Chúng ta đang sống trong Mùa Hè, thời tiết nóng nực và ta khát nước nhiều. Nhưng tâm hồn chúng ta còn khao khát nhiều hơn nữa, còn cần nước mát nhiều hơn nữa. Nguồn nước sống duy nhất đến từ thiên thượng, từ Chúa Cha. Thiên Giê-xu, Đấng đã giáng trần đổ máu của Ngài ra để ban cho chúng ta sự sống đó. Nếu bạn đang khao khát nước sống bên bờ giếng của cuộc đời, tôi mời bạn đến với Chúa Giê-xu, tiếp nhận nước sống của Chúa để tâm hồn bạn được thanh thản và thảnh thơi mãi. Tâm hồn bạn chỉ có thể được thanh thản và thảnh thơi mãi khi tôi là của bạn được tha và sống tha thiết đó đến từ Chúa Cha. Thiên Giê-xu, Đấng đã gánh lấy tội của bạn và chịu chết thay cho bạn. Ngài thấu rõ lòng bạn như đã thấu rõ lòng của thiêu thân bên bờ giếng. Hãy xưng nhận tội lỗi và cầu xin ơn tha thứ của Chúa để kinh nghiệm được niềm vui và sự thanh thản trong tâm hồn như người khát nước tìm được nguồn nước sống và kinh nghiệm mùa xuân trong mùa hè.

**Mục sư Nguyễn Thị**

**Chàng Trình Phát Thanh Tin Lành**